

Határtalanul! 2020

„II. Rákóczi Ferenc nyomában”

Újpesti Bene Ferenc Általános Iskola

Iskolánk 2020-2021-es tanévben sikeresen pályázott a „Határtalanul!” program keretén belül elnyerhető felvidéki körutazásra. A pandémia miatti szigorítások következtében a 7. osztályos tanulóinkkal nem tudtuk megvalósítani 2021-ben az utazást. Végül a tanulmányút 2022.április 25-29-ig valósult meg, immár a nyolcadik osztályos tanulókkal, kiegészítve néhány hatodik évfolyamos diákkal. Úti célunk: Szlovákia, mottónk: II. Rákóczi Ferenc nyomában. volt. A program megvalósult a magyar kormány támogatásával.

Mindenki nagy izgalommal várta az utazást. Kellemes időben hétfőn reggel indultunk a kényelmes külön buszunkkal. Néhány órás úttal érkeztünk meg programunk első helyszínére, a Füleki várhoz ahol (130 évvel azután, hogy a törökök árulás útján elfoglalták az erősséget), a budai pasa II. Rákóczi Ferenc nevelő apját, Thököly Imrét Közép-Magyarország uralkodójának nevezte ki. Érdekes történeteket hallgattunk meg például a vörös pandáról, az 1200 éves csontvázról, és arról, hogy mire is való egy láncing. Számos eszközt nézhettünk meg a tárlókban a 15. századi „számítógépes központról”, vagyis a könyvnyomtatásról.

A vár alatt nemrégiben bukkantak rá 2. világháborús folyosókra, bunkerre. Érdekes volt megnézni az emlékeket.

Innen átsétáltunk a Szűz Mária mennybemenetele római katolikus templom és ferences kolostorhoz. Interaktív tájékoztatót hallgathattunk meg és beengedtek minket a kolostorba is. Megtudtuk, hogy többszöri lerombolása után gróf Koháry István építtette újra.

Visszaszálltunk buszunkra és eljutottunk a Szilicei-fennsíkra. Gyönyörű erdei sétával jutottunk el a szilicei jégbarlanghoz. Ahogyan egyre lejjebb haladtunk a bejárat felé, éreztük a hőmérséklet csökkenését. A vadregényes környezet mesébe illő volt.

Már az első napon gazdag program után érkeztünk a szállásunkra, Várhosszúrétre, a Jozefina Panzióba, ahol az elhelyezkedés után finom meleg vacsorával vártak bennünket. A gyerekek tele voltak energiával és a szabadidőben sportoltak, játszottak és beszélgettek.

A második napon már reggeli után aktívan kezdtük a programokat, ismerkedtünk a történelmi íjászattal. Többféle íjat is megnéztünk, például a reflexíjat vagy más néven visszacsapó íjat. A hagyományörző íjászat fortélyainak megismerése után mindenki kipróbálhatta íjász tudományát.

Ezen a napon első úticélunk Késmárk volt, ahol meglátogattuk az UNESCO Világörökség részét képező cipszer fatemplomot. Megtudtuk, hogy tiszafából épült és 1580 főt képes befogadni. Svéd hajóépítészek munkáját dicséri és 2008 óta az Unesco Világörökség része.

Innen tovább sétálva emléket helyeztünk el Thököly Imre (II. Rákóczi Ferenc nevelő apjának) szarkofágjánál és tovább mentünk a Rákóczi-féle szabadságharcban fontos szerepet játszó Thököly-várhoz is.

Utunk Lőcsére vezetett tovább, minek neve mindenki számára ismert, aki a Fekete város című regényt olvasta vagy a filmet látta. A régi városházát körbe sétáltuk, majd megtekintettük a Szepesi Múzeum kiállítását, ahol megemlékeztünk a trianoni eseményekről is.

Nem múlhatott el nap valamilyen vár megtekintése nélkül. Közép-Európa legnagyobb kiterjedésű várának, Szapolyai János magyar király szülőhelyének Szepes várának látogatása következett. A gyerekekkel végig sétáltunk a várfokon, élveztük a panorámát.

Az este ismét a pihenésé, sportolásé és beszélgetésé volt.

A harmadik napunk esősebben indult, de a szép helyek igyekeztek feledtetni velünk.

Kassán kezdődött a napunk, ahol a gyönyörű domban sétáltunk körbe, majd emléket helyeztünk el Zrínyi Ilona, II. Rákóczi Ferenc és gróf Bercsényi Miklós sírhelyénél. A szabadidőnkben pedig beleszórtunk a szlovák miniszterelnök látogatásába. Ezután elsétáltunk a fejedelem törökföldi száműzetésének emlékére épített Rodostói házba.

Eperjesen folytattuk az ismerkedést II. Rákóczi Ferenc életével, ahol a fejedelem házát tekintettük meg kívülről (5 erdélyi fejedelem is került az országrész élére ebből a családból) és a mellette található Szentháromság templomot is megtekintettük.

A nap zárásaként könnyed kirándulást tettünk az 570 m magas dombra épült Sáros várához. A túra alatt 230 m szintemelkedéssel kb. 6 kilométert sétáltunk. A vár valamikor Rákóczi György tulajdona lett és az aljában található kastélyban fogták el a fejedelmet, ahonnan a hívei szabadították ki és nem sokkal ezután állt a felkelés élére.

A negyedik napunk programja még a szálláshelyünkön kezdődött. Kézműveskedtünk, gyékényből, raffiából fontunk díszet az édesanyáknak a hétvégi anyák napjára.

Innen indultunk első úti célunkhoz a Szádelői völgyhöz, mely az UNESCO Világörökség részét képező vadregényes, sziklacsodákkal teli szurdokvölgy. A völgy barlangok beszakadásából keletkezett, a 300–400 m magas sziklafalak között a Szár-patak csobogása kísérté végig utunkat.

Innen Krasznahorkaváraljára vezetett utunk, ahol az Andrássy-ak mauzóleumát és kastélyát tekintettük meg kívülről. A mauzóleumot Andrássy Franciska férje, Dénes herceg építtette

szecessziós stílusban. A várat sajnos éppen felújították, de körbe tudtuk sétálni és gyönyörködhettünk a környékben.

A nap folytatásaként Rozsnyóra utaztunk, mely II. Rákóczi Ferenc egyik kedvenc tartózkodási helye volt, 1706-ban innen kormányozta a fennhatósága alatt lévő országrészeket. Rozsnyó a Gömör-térség legjelentősebb városa volt, bányaváros. Ezért a Bányászati Múzeumban tettünk látogatást, ahol tárlatvezetés során ismerkedhettünk meg a város történetével, a bányászok életével és geológiai, természetrajzi, bányászati és kohászati tárlatba nyerhettünk betekintést. Egy 800 éves kohó maradványait is megtekinthettük. Érdekesség, hogy a Lánchíd elemeit itt öntötték.

Besétáltunk a város központjába, mely egy kiterjedt négyzet alakú tér. A főtér közepén áll a városi torony, az eredeti városháza maradványa, mellette pedig az egykori jezsuita templom a 17. század közepéből. A tér nevezetessége Andrassy Franciska emlékműve.

Várhosszúréten elsétáltunk a helyi templomkertbe, ahol emlékeket helyeztünk a világháború hősi halottainak síremlékénél.

Az utolsó napon kissé szomorúan csomagoltunk össze és elindultunk hazafelé. De ez a nap sem múlhatott el látnivalók nélkül.

Először a Gombaszögi-barlanghoz mentünk, ami igazán felejthetetlen élményt adott még azoknak is, aki jártak már cseppkőbarlangban korábban. Az Aggteleki-karszt és a Szlovák-karszt részeként az UNESCO Világörökség része. Érdekes volt hallgatni, hogy a különböző termek és képződmények milyen ötletes neveket kaptak.

Innen a murányi völgyön végigutazva megállunk Csetneken, ahol megtekintettük a gótikus, német evangélikus templomot.

A hazafelé vezető úton megálltunk Losoncon, ahol elsétáltunk a zsinagóga mellett és a főtéren.

Alaposan elfáradva, ugyanakkor hatalmas élményekkel indultunk el haza. Visszatérnénk ide, az egykor Magyarországhoz tartozó, szépséges vidékre.